

RESIDÈNCIES
RESIDENCIAS
RESIDENCIES

MUSEU DE LA
UNIVERSITAT
D'ALACANT

MUA

2022

8

RESIDÈNCIES
DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA

RESIDENCIAS
DE CREACIÓN E
INVESTIGACIÓN
ARTÍSTICA

RESIDENCIES
FOR ARTISTIC
CREATION AND
RESEARCH

CRIS BARTUAL
FERNANDO BAYONA
ANDREA CORRALES
DAVID MOCHA
PABLO SANDOVAL

12.09.2022 / 23.09.2022

UNIVERSITAT D'ALACANT

Amparo Navarro Faure

Rectora

Catalina Iliescu Gheorghiu

Vicerectora de Cultura, Esport i Extensió

Universitària

Vicerectora de Cultura, Deporte y Extensión

Universitaria

8 RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA.

MUSEU DE LA UNIVERSITAT
D'ALACANT. MUA

12/09/2022 - 23/09/2022

CRIS BARTUAL
FERNANDO BAYONA
ANDREA CORRALES
DAVID MOCHA
PABLO SANDOVAL

ENCONTRE:
BEGOÑA DELTELL

EXPOSICIÓ

23/09/2022 - 27/11/2022. SALA SEMPERE

EXPOSICIÓ. ORGANITZA I PRODUEIX:

Museo de la Universidad de Alicante

COORDINACIÓ:

Bernabé Gómez Moreno

COORDINACIÓ TÈCNICA:

Sofía Martín Escribano

DIDÀCTICA:

David Alpañez Serrano

Remedios Navarro Mondéjar

DISSENY:

Bernabé Gómez Moreno

TRADUCCIONS:

Servei de Llengües

MUNTATGE:

Stefano Beltrán Bonella

David Alpañez Serrano

ISBN: 978-84-125392-9-5

© De l'edició, Museu de la Universitat d'Alacant. MUA

© Dels textos, els autors

© De les imatges, els autors

8 RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA

Sempre fidels al nostre compromís amb la creació artística i la difusió cultural, des del Museu de la Universitat d'Alacant tenim el plaer de presentar el catàleg de la vuitena edició de les Residències de Creació i Investigació Artística del MUA. En aquest, mostrem al públic el treball fet des d'aquesta enriquidora experiència creativa.

Del total d'obres presentades a aquesta convocatòria pública es van seleccionar cinc projectes artístics que es van desenvolupar a les instal·lacions del MUA entre el 12 i el 23 de setembre del 2022. Per a la seua realització, la Universitat d'Alacant va atorgar cinc borses de producció i una borsa d'allotjament, i va organitzar diferents trobades amb professionals del sector.

És el meu desig que gaudiu d'aquest catàleg que resumeix la dinàmica de treball dels artistes seleccionats en les Residències del MUA i que mostra els projectes exposats a la Sala Sempere del museu.

Amparo Navarro Faure
Rectora de la Universitat d'Alacant

8 RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA

Siempre fieles a nuestro compromiso con la creación artística y la difusión cultural, desde el Museo de la Universidad de Alicante tenemos el placer de presentar el catálogo de la octava edición de las Residencias de Creación e Investigación Artística del MUA. En él, mostramos al público el trabajo realizado en esta enriquecedora experiencia creativa.

Del total de obras presentadas a esta convocatoria pública se seleccionaron cinco proyectos artísticos que se desarrollaron en las instalaciones del MUA entre el 12 y el 23 de septiembre de 2022. Para su realización, la Universidad de Alicante otorgó cinco bolsas de producción y una bolsa de alojamiento, y organizó distintos encuentros con profesionales del sector.

Es mi deseo que disfruten de este catálogo que resume la dinámica de trabajo de los artistas seleccionados en las Residencias del MUA y que muestra los proyectos expuestos en la Sala Sempere del museo.

Amparo Navarro Faure
Rectora de la Universidad de Alicante

8th IN-HOUSE ARTISTIC CREATION & RESEARCH PROGRAMME

Always true to our commitment to artistic creation and cultural dissemination, the University of Alicante Museum is pleased to present the catalogue of our 8th In-House Artistic Creation and Research Programme, detailing the work undertaken throughout this enriching creative experience.

Out of all the works entered for this public competition, five projects were selected. All of them were developed within the MUA premises between 12 and 23 September 2022. The University of Alicante awarded five grants covering project execution costs and one accommodation grant, besides organising meetings with professionals from the sector.

I hope you will enjoy this catalogue, which outlines the work dynamic of the artists selected for the programme and shows the projects displayed in the Museum's Sempere Hall.

Amparo Navarro Faure
University President

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA **MUA**

Des de la seua creació, el Museu de la Universitat d'Alacant (MUA) ha mantingut un decidit compromís amb l'art contemporani i, en particular, amb la creació artística que es realitza dins el seu context geogràfic.

Fruit d'aquesta aposta van nàixer les Residències de Creació i Investigació Artística del MUA el 2015, una convocatòria pública, internacional i oberta a totes les disciplines artístiques dins de les arts visuals, que té com a objectiu prioritari dinamitzar el sector de l'art, promoure la creació i la investigació en art contemporani, millorar la professionalització dels/de les artistes i mostrar una visió del panorama actual del arte.

RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA **MUA**

Desde su creación, el Museo de la Universidad de Alicante (MUA) ha mantenido un decidido compromiso con el arte contemporáneo y, en particular, con la creación artística que se realiza dentro de su contexto geográfico.

Fruto de esta apuesta nacieron las Residencias de Creación e Investigación Artística del MUA en 2015, una convocatoria pública, internacional y abierta a todas las disciplinas artísticas dentro de las artes visuales, que tiene como objetivo prioritario dinamizar el sector del arte, promover la creación e investigación en arte contemporáneo, mejorar la profesionalización de los artistas y mostrar una visión del panorama actual del arte.

RESIDENCIES FOR ARTISTIC CREATION AND RESEARCH **MUA**

Since its creation, the University of Alicante Museum (MUA) has remained committed to contemporary art and, in particular, to art created in its geographical environment.

The Museum's In-House Artistic Creation & Research Programme, launched in 2015, is a result of this commitment. This public and international call is open to artists from all disciplines who primarily seek to promote creation and research in contemporary art, contribute to the professionalisation of artists and give visibility to their work.

Les persones interessades a participar en aquestes residències han de presentar un projecte artístic per a ser realitzat en les instal·lacions del MUA. Per a sufragar-ne l'execució es concedeixen cinc borses de producció. I per a facilitar la mobilitat es concedeix una borsa de viatge i allotjament a un/a artista o col·lectiu que no residisca en el context geogràfic local.

Durant dues setmanes els residents seleccionats tenen l'oportunitat de treballar en el museu, fer-ne ús de la infraestructura, imbuir-se en la dinàmica del centre i rebre assessorament del personal tècnic per a donar forma als seus projectes. A més, durant aquest període realitzen trobades amb professionals del sector amb els quals dialoguen sobre els seus projectes, comparteixen les idees i estableixen estratègies d'actuació per a implementar el seu treball artístic.

Una vegada acabada la residència, els projectes són exposats a la Sala Sempere per a donar a conèixer al públic els resultats d'aquesta experiència creativa multidisciplinària en un context especialitzat de difusió cultural com és el Museu de la Universitat d'Alacant.

Bernabé Gómez Moreno
Coordinació

Las personas interesadas en participar en estas residencias tienen que presentar un proyecto artístico para ser realizado en las instalaciones del MUA. Para sufragar su ejecución se conceden cinco bolsas de producción. Y para facilitar la movilidad se concede una bolsa de viaje y alojamiento a un artista o colectivo que no resida en el contexto geográfico local.

Durante dos semanas los residentes seleccionados tienen la oportunidad de trabajar en el museo, hacer uso de su infraestructura, imbuirse en la propia dinámica del centro y recibir asesoramiento del personal técnico para dar forma a sus proyectos. Además, durante este periodo realizan encuentros con profesionales del sector con los que dialogan sobre sus proyectos, comparten sus ideas y establecen estrategias de actuación para implementar su trabajo artístico.

Una vez concluidas las residencias, los proyectos son expuestos en la Sala Sempere para dar a conocer al público los resultados de esta experiencia creativa multidisciplinaria en un contexto especializado de difusión cultural como es el Museo de la Universidad de Alicante.

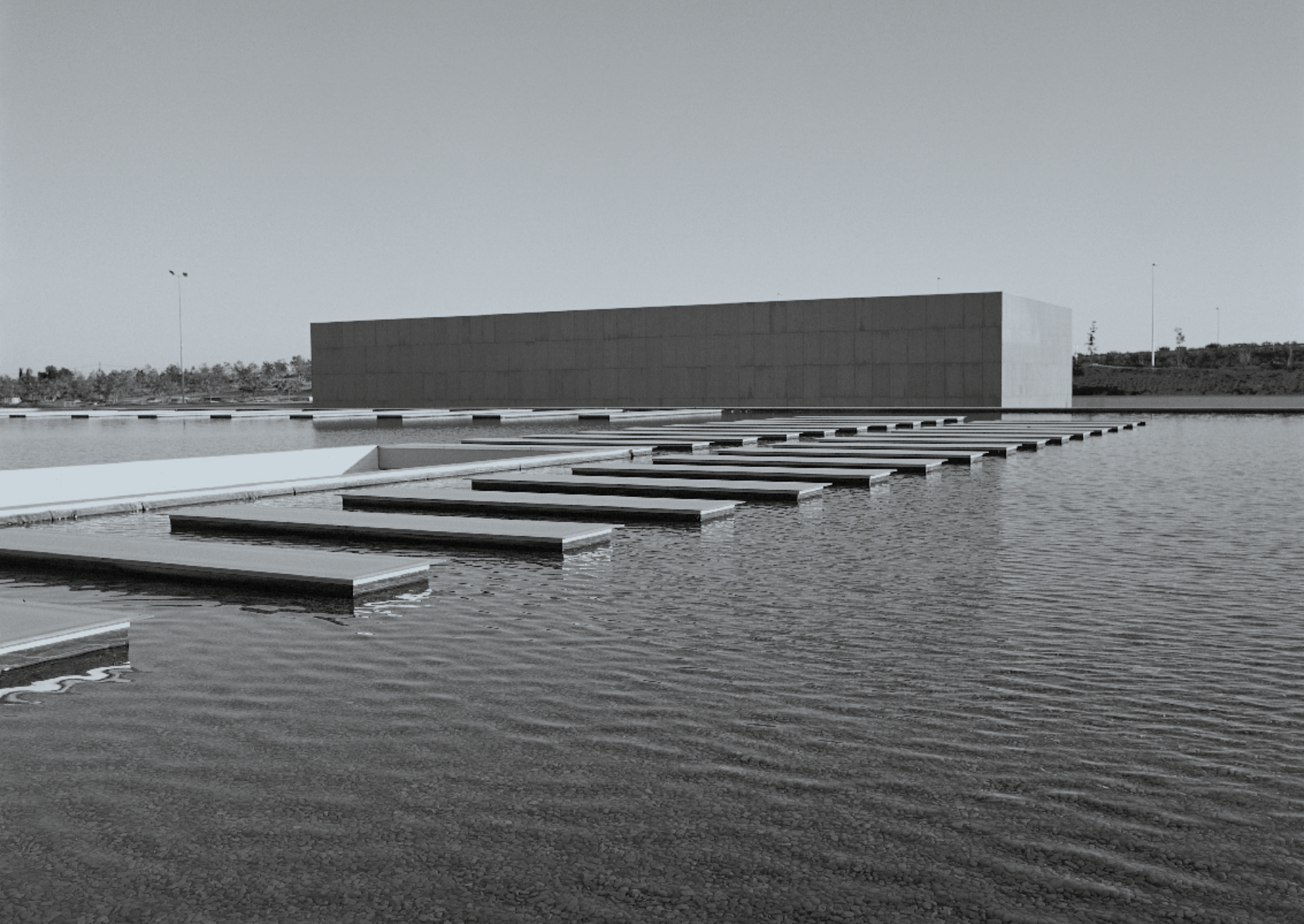
Bernabé Gómez Moreno
Coordinación

Those interested in participating must submit an artistic project to be undertaken within the MUA premises. Five grants are awarded to cover project execution costs. To facilitate mobility, one travel and accommodation grant is awarded to an artist or group not residing in the nearby area.

For two weeks, the resident artists have the chance to work at the Museum, use its infrastructure, become familiar with its dynamics and receive support from technical staff while giving shape to their projects. During this period, they also participate in meetings with professionals from the sector, with whom they discuss their projects, share their ideas and design strategies to undertake their artistic work.

Once the residency period is over, the projects are displayed in the Sempere Hall for the public to see the results of this multidisciplinary creative experience at a venue specialising in cultural dissemination, the University of Alicante Museum.

Bernabé Gómez Moreno
Coordination

8

RESIDÈNCIES DE CREACIÓ I INVESTIGACIÓ ARTÍSTICA

BERNABÉ GÓMEZ MORENO
COORDINACIÓ

El poder de la imatge

Unes residències sempre són un bon moment per a reflexionar i debatre sobre idees i propostes artístiques, i contrastar les diferents línies d'investigació que els artistes estan desenvolupant, la majoria de les vegades des de la soledat dels seus estudis. Mostrar, debatre, rectificar i consolidar són els verbs que més han de sorgir quan es reuneixen els artistes en un espai comú. Sota aquesta premissa, el MUA s'obri a ser eixe espai de creació i investigació en què les idees han de fluir, aparèixer i esvaïr-se. I no hi ha res més nutritiu per a la investigació que l'error. Una acció que, a aquells que els interesse la creació, provoca una reacció ineludible i necessària. Buscar l'encert, l'èxit, en el desenvolupament dels projectes naix d'eixe interès per la cerca constant, i les residències no són més que això. Un catalitzador que posa a debat, damunt la taula, els treballs dels artistes seleccionats perquè s'autoavaluen a la recerca de la manera òptima de donar llum als seus projectes. El MUA s'ofereix a ser eixe esperó, a donar el suport

tècnic necessari per a revisar els projectes, les accions, les línies de treball, i aportar, amb la major humilitat del món, consells expositius i conceptuals per a visibilitzar, de la millor manera possible, el treball dels residents. Per això ha d'existir una condició indispensable en els artistes, la permeabilitat, deixar-se portar per l'esdeveniment i per la companyia, i fins i tot deixar-se arrossegar per a arribar a punts insondables en l'esdevenir creatiu. Potser es demana massa a unes residències, però estic convençut que aquest és l'objectiu únic i inequívoc de reunir i becar una sèrie d'artistes interessats per implementar les seues carreres artístiques. Es podria dir assessorament, potser, però crec que va molt més enllà, perquè les accions que es decideixen en aquestes dues setmanes han de ser digerides i assimilades per a aconseguir una finalitat superior de la que es partia. Aquest camí dura dues setmanes, un interval que dinamita l'expedició per a perdre's i trobar-se, per a aconseguir, com deia abans, una meta major,

més fiable i duradora, però, tanmateix, més vertiginosa perquè ha d'obrir nous horitzons i noves expectatives. Un aprenentatge rizomàtic que regira el creador, que el submergeix en una terra hostil i incòmoda i l'endinsa en un nou lloc o edén creatiu.

Després de 8 edicions de residències, el MUA ha demostrat que es manté fidel i ferm a la seua responsabilitat com a agent cultural creador, vinculat amb la investigació artística, amb la difusió de les últimes manifestacions creatives i compromès amb l'educació i la transferència de coneixement. Amb aquestes residències el MUA es converteix en un lloc obert i porós a la creació més recent i innovadora, i posa tota l'obstinació a enfocar el treball dels residents i envoltar amb una aura de perdurabilitat els seus projectes.

En aquesta edició de residències hem pogut comprovar com la imatge fotogràfica inunda va l'espai de la Sala Sempere del MUA i es convertia en l'absoluta protagonista. La veritat és que estem en l'era de la imatge, mai abans hem estat envoltats de tanta quantitat d'al·licients visuals, i si l'art ha de ser un reflex de la realitat, l'exposició de residències no podia evitar ser-ne una mostra. Per això, aquest text es titula "El poder de la imatge", per a deixar de manifest la capacitat màgica, seductora i creadora que té la imatge en els nostres dies. "Tots els usos talismànics de les fotografies expressen una actitud sentimen-

tal i implícitament màgica; són temptatives d'aconseguir o apropiat-se d'una altra realitat"¹. Una capacitat que amplifica estats i obri la porta a noves realitats o universos paral·lels, com podem comprovar en el projecte *Submergir-se en l'espill* de **Cris Bartual**. De la mateixa manera que feia Lewis Carroll en *Alicia al país de les meravelles*, aquesta instal·lació, eminentment fotogràfica, ens convida a submergir-nos en el fascinant món de les imatges, on res és el que sembla i tot és una il·lusió constant. Descobrir noves realitats mitjançant el macro, reversionar els errors, deixar-se portar per l'atracció d'allò desconegut, buscar noves perspectives a través de l'enquadrament, el reflex, el desenfocament és el que ens proposa aquesta artista valenciana. Una investigació que fa de l'acte de *disparar*, com deia Sontag, un acte creatiu i creador a la recerca de nous imaginaris que ens desco-brisquen una nova i enriquida manera de mirar el que ens envolta. I és en aquest punt en què connecta amb el projecte *Natures insòlites*, de **Pablo Sandoval**, en la construcció i percepció de la realitat. En aquest cas, Sandoval ens presenta una instal·lació interdisciplinària que indaga sobre la capacitat del llenguatge per a articular la percepció que tenim de les coses i crear noves realitats. Per a fer-ho, es val de la imatge, el vídeo i l'escultura per a crear una obra que ens remet a

¹ Sontag, Susan, *Sobre la fotografia*, Alfaguara, 2006 [1973]

eixe poder de la paraula quasi màgic per a transformar el món. Una pantalla en la qual només es pot veure el text, construeix la seua imatgeria pròpia mitjançant la paraula. En la instal·lació apareixen nombroses imatges d'éssers mitològics o elements de ficció per a demostrar com la percepció de la realitat és fràgil i mutable, i pot ser modificada al desig de qui construeix els relats. A més, fa ús de la intel·ligència artificial per tal de crear nous éssers que sorgeixen arbitràriament i posar l'accent sobre la problemàtica de la futilitat de la imatge i la pèrdua de credibilitat. Un poder de la imatge metafísic que, a manera de moralitat, pot ser utilitzat de manera injusta per a manipular i consolidar diferents perspectives de la realitat. Els éssers mitològics mai han estat tan presents com ara, ja que, a més de la paraula, ara tenim les imatges per a acompanyar els relats.

Tanmateix, no siguem tan foscos, la imatge també té el poder de posar en valor perspectives ocultes, no percebudes o ignorades, bé per desconeixement o bé per la desinformació. El projecte *Rabassa: An Imaginary Map of a Useless Territory*, de **David Mocha** consisteix exactament en això. Revela mitjançant la fotografia un paisatge desapercbut del territori periurbà d'Alacant capital, Rabassa. Un espai inert, un no-lloc que l'artista vol i sent que ha de posar en valor per la seua càrrega emocional i vivencial. Un entorn quasi somiador, d'aparença il·lunàtica i mig antropitzat que

ens convida a fer un exercici d'introspecció tel·lúric per a reconnectar amb els nostres instints més fonamentals. Per a fer-ho, crea una instal·lació formada per una estructura enmig de la sala que inunda de fotografies de diferents grandàries i ubicacions que permeten revisar, des d'unes diferents perspectives, un lloc al principi inhòspit i mancat d'atractiu. Aquestes fotografies funcionen com a finestres o, més concretament, com a espells, ja que sempre existeix un poc d'atracció en l'acte d'observar des de la privacitat.

Segurament, veure-ho tot des d'altra òptica és el que a vegades ens fa falta. I per a eixa finalitat la fotografia és el mitjà idoni com podem comprovar en el projecte *Origen*, de **Fernando Bayona**, que fa ús d'aquest mitjà per a investigar sobre l'aparició del pensament simbòlic i, per tant, creatiu en l'ésser humà. Pren com a inici del projecte el recent descobriment d'unes pintures rupestres a la cova d'Ardales (Màlaga) de més de 65.000 anys per a desenvolupar un complex i ambiciós projecte multidisciplinari que tracta de visibilitzar aquestes pintures, de molt difícil accés, i connectar-les amb l'aparició de l'instint creatiu, des dels orígens fins a l'actualitat. El projecte ens descobreix, a més de les pintures rupestres, una nova manera d'intervenir l'espai expositiu mitjançant la imatge. Una concepció híbrida i expandida de la creació actual que desdibuixa els límits procedimentals del mitjà i l'acosta a l'espectador/a. En

aquest cas, utilitza roques, ferro, impressions de gran format i vidre en una clara al·lusió a les pantalles dels dispositius electrònics que són les noves parets dels nostres avantpassats en els quals intervenim amb les nostres mans. Potser, aquests dispositius també tenen un poc de cova, de refugi o de presó, que ens recorda el mite de la caverna de Plató, una al·legoria de qüestionament epistemològic que advoca per la importància de l'educació i el coneixement humà per a destriar entre la realitat o la ficció.

Per tant, ratifique la necessitat de la investigació artística com a font de coneixement i desenvolupament social i humà. L'últim projecte, *Metodologies crítiques d'investigació #2 contra intimitats visuals i realitats especulatives* d'**Andrea Corrales** és justament això, una investigació que utilitza el format expositiu per a visibilitzar-ne els resultats. Aquest projecte parteix d'un conjunt d'entrevistes a treballadors del sexe per a analitzar i qüestionar la creació de continguts sexualitzats i l'estat de la indústria del porno. Abús, mercantilització, llibertats, drets, entre d'altres, són qüestions latents i transversals de la construcció social i identitària que prenen forma gràcies a la visualització de dades. Tanmateix, el punt clau d'aquest projecte és reflexionar fins a quin punt una imatge pot ser acceptada dins un ecosistema social per a mantenir-ne l'equilibri. Com hem vist, les imatges tenen un poder immens, però, fins on poden arribar amb

l'excés d'informació perquè siguin acceptables dins d'una cultura? O com diria Sontag, per a no ferir-nos amb el seu *shot*. En aquest projecte es presentava un vídeo desenfocat d'un acte sexual que ens feia qüestionar-nos constantment els límits de la permissivitat dels diferents grups socials pel que fa a l'acceptació de les imatges sexualitzades. Cada cultura imposa eixos límits i decideix el que pot ferir la sensibilitat, o no, sense oblidar que tot és mutable i volàtil. I és en eixe territori difús on s'han de situar els artistes per a revelar, moure, trencar i, alhora, crear noves realitats que qüestionen l'ordre establert i ens oferisquen nombroses variables de la quotidianitat.

Espere que aquestes residències del MUA hagen sigut per als residents, a més d'un al·licient econòmic per a les seues carreres i una línia més en els seus currículums, una experiència vital que durant un breu interval de temps haja despertat, o avivat, un esperit creatiu crític i compromès amb l'activitat artística, ja que tenen a les mans el poder de les imatges i, per tant, la capacitat d'enriquir, transformar i, fins i tot, canviar el món i convertir-lo en un lloc més accessible, just i solidari.

Gràcies pel vostre treball!

8

RESIDENCIAS DE CREACIÓN E INVESTIGACIÓN ARTÍSTICA

BERNABÉ GÓMEZ MORENO
COORDINACIÓN

El poder de la imagen

Unas residencias siempre son un buen momento para reflexionar y debatir sobre ideas y propuestas artísticas, y contrastar las diferentes líneas de investigación que los artistas están desarrollando, la mayoría de las veces desde la soledad de sus estudios. Mostrar, debatir, rectificar y consolidar son los verbos que más tienen que surgir cuando se reúnen los artistas en un espacio común. Bajo esta premisa, el MUA se abre a ser ese espacio de creación e investigación donde las ideas deben de fluir, aparecer y desvanecerse. Y no hay nada más nutritivo para la investigación que el error. Una acción que, a aquellos que les interese la creación, provoca una reacción ineludible y necesaria. La búsqueda del acierto, del éxito, en el desarrollo de los proyectos nace de ese interés por la búsqueda constante, y las residencias no son más que eso. Un catalizador que pone sobre la mesa a debate los trabajos de los artistas seleccionados para que se autoevalúen en busca de la manera óptima de dar luz a sus proyectos. El MUA se ofrece a ser ese acicate, a dar el apoyo técnico necesario para revisar los proyectos,

las acciones, las líneas de trabajo, y aportar, con la mayor humildad del mundo, consejos expositivos y conceptuales para visibilizar de la mejor manera posible el trabajo de los residentes. Para ello debe existir una condición indispensable en los artistas, la permeabilidad, dejarse llevar por el acontecimiento y por la compañía, e incluso dejarse arrastrar para llegar a puntos insondables en su devenir creativo. Quizá se le pide demasiado a unas residencias pero estoy convencido que este es el objetivo único e inequívoco de reunir y becar a una serie de artistas interesados por implementar sus carreras artísticas. Se podría llamar asesoramiento, quizá, pero creo que va mucho más allá, porque las acciones que se deciden en estas dos semanas tiene que ser digeridas y asimiladas para lograr un fin mayor del que se partía. Este camino dura dos semanas, un intervalo que dinamita la expedición para perderse y encontrarse, para lograr, como decía antes, una meta mayor, más fiable y duradera, pero, sin embargo, más vertiginosa porque debe abrir nuevos horizontes y nuevas expectativas. Un apren-

dizaje rizomático que revuelve al creador, que lo sumerge en una tierra hostil e incómoda y lo adentra en un nuevo lugar o edén creativo.

Después de 8 ediciones de residencias, el MUA ha demostrado que se mantiene fiel y firme a su responsabilidad como agente cultural creador, vinculado con la investigación artística, con la difusión de las últimas manifestaciones creativas y comprometido con la educación y la transferencia de conocimiento. Con estas residencias el MUA se convierte en un lugar abierto y poroso a la creación más reciente e innovadora, y pone todo su empeño en enfocar el trabajo de los residentes y envolver con un aura de perdurabilidad sus proyectos.

En esta edición de residencias hemos podido comprobar cómo la imagen fotográfica inundaba el espacio de la Sala Sempere del MUA convirtiéndose en la absoluta protagonista. La verdad es que estamos en la era de la imagen, jamás antes hemos estado rodeados de tal cantidad de alicientes visuales, y si el arte tiene que ser un reflejo de la realidad, la exposición de residencias no podía evitar ser una muestra de ello. Por eso, este texto se titula “El poder de la imagen”, para dejar de manifiesto la capacidad mágica, seductora y creadora que tiene la imagen en nuestros días “Todos los usos talismánicos de las fotografías expresan una actitud sentimental e implícitamente mágica; son tentativas de al-

canzar o apropiarse de otra realidad”¹. Una capacidad que amplifica estados y abre la puerta a nuevas realidades o universos paralelos como podemos comprobar en el proyecto *Surgirse en el espejo* de **Cris Bartual**. Al igual que hacía Lewis Carroll, en *Alicia en el País de las Maravillas*, esta instalación, eminentemente fotográfica, nos invita a sumergirnos en el fascinante mundo de las imágenes, donde nada es lo que parece y todo es una ilusión constante. Descubrir nuevas realidades mediante el macro, revisionar los errores, dejarse llevar por el atractivo de lo desconocido, buscar nuevas perspectivas mediante el encuadre, el reflejo, el desenfoque es lo que nos propone esta artista valenciana. Una investigación que hace del acto de *disparar*, como decía Sontag, un acto creativo y creador en busca de nuevos imaginarios que nos descubran una nueva y enriquecida forma de mirar lo que nos rodea. Y es en este punto donde se conecta con el proyecto *Naturalezas insólitas* de **Pablo Sandoval**, en la construcción y percepción de la realidad. En este caso, Sandoval nos presenta una instalación interdisciplinar que indaga sobre la capacidad del lenguaje para articular la percepción que tenemos de las cosas y crear nuevas realidades. Para ello se vale de la imagen, el vídeo y la escultura para crear una obra que nos remite a ese poder de la palabra casi mágico para transformar el mundo. Una pantalla en

¹ Sontag, Susan. *Sobre la fotografía*. Alfaguara, 2006 [1973]

la que sólo se puede ver el texto, construye su propia imaginería mediante la palabra. En su instalación aparecen numerosas imágenes de seres mitológicos o elementos de ficción para demostrar cómo la percepción de la realidad es frágil y mutable, y puede ser modificada al antojo de quien construye los relatos. Además, hace uso de la inteligencia artificial para crear nuevos seres que surgen arbitrariamente para hacer hincapié sobre la problemática de la futilidad de la imagen y su pérdida de credibilidad. Un poder de la imagen metafísico que, a modo de moraleja, puede ser utilizado de forma torticera para manipular y consolidar diferentes perspectivas de la realidad. Los seres mitológicos nunca han estado tan presentes como ahora ya que además de la palabra ahora tenemos las imágenes para acompañar los relatos.

Sin embargo, no seamos tan oscuros, la imagen también tiene el poder de poner en valor perspectivas ocultas, no percibidas o ignoradas, bien por el desconocimiento o bien por la desinformación. El proyecto *Rabasa: An Imaginary Map of a Useless Territory* de **David Mocha** consiste exactamente en eso. Revela mediante la fotografía un paisaje desapercibido del territorio periurbano de Alicante capital, Rabasa. Un espacio inerte, un no lugar, que el artista quiere y siente que debe poner en valor por su carga emocional y vivencial. Un entorno casi ensoñador, de apariencia lunática y medio antropizado que nos invita

a hacer un ejercicio de introspección telúrico para reconectar con nuestros instintos más fundamentales. Para ello, crea una instalación formada por una estructura en medio de la sala que inunda de fotografías de diferentes tamaños y ubicaciones que permiten revisar, desde unas diferentes perspectivas un lugar en un principio inhóspito y carente de atractivo. Estas fotografías funcionan como ventanas o, más concretamente, como mirillas, ya que siempre existe algo de atracción en el acto de observar desde la privacidad.

Seguramente, ver todo desde otra óptica es lo que a veces nos hace falta. Y para esa finalidad la fotografía es el medio idóneo como podemos comprobar en el proyecto *Origen* de **Fernando Bayona**, que hace uso de este medio para investigar sobre la aparición del pensamiento simbólico y, por ende, creativo en el ser humano. Toma como inicio del proyecto el reciente descubrimiento de unas pinturas rupestres en la Cueva de Ardales (Málaga) de más de 65000 años para desarrollar un complejo y ambicioso proyecto multidisciplinar que trata de visibilizar estas pinturas, de muy difícil acceso, y conectarlas con la aparición del instinto creativo, desde sus orígenes hasta la actualidad. Su proyecto nos descubre, además de las pinturas rupestres, una nueva forma de intervenir el espacio expositivo mediante la imagen. Una concepción híbrida y expandida de la creación actual que desdibuja los límites procedimentales

del medio y lo acerca al espectador. En este caso utiliza rocas, hierro, impresiones de gran formato y vidrio, en una clara alusión a las pantallas de los dispositivos electrónicos que son las nuevas paredes de nuestros antepasados en los que intervenimos con nuestras manos. Quizá, estos dispositivos también tienen algo de cueva, de refugio o de prisión, que nos recuerda al mito de la caverna de Platón, una alegoría de cuestionamiento epistemológico que aboga por la importancia de la educación y el conocimiento humano para discernir entre la realidad o la ficción.

Por tanto, ratifico la necesidad de la investigación artística como fuente de conocimiento y desarrollo social y humano. El último proyecto *Metodologías críticas de investigación #2* *contraintimidades visuales y realidades especulativas* de **Andrea Corrales** es justamente eso; una investigación que utiliza el formato expositivo para visibilizar sus resultados. Este proyecto parte de un conjunto de entrevistas a trabajadores del sexo para analizar y cuestionar la creación de contenidos sexualizados y el estado de la industria del porno. Abuso, mercantilización, libertades, derechos, entre otros, son cuestiones latentes y transversales de la construcción social e identitaria que toman forma gracias a la visualización de datos. Sin embargo, el punto clave de este proyecto es reflexionar hasta qué punto una imagen puede ser aceptada dentro de un ecosistema social para mantener su equili-

brio. Como hemos visto, las imágenes tienen un poder inmenso pero, ¿hasta dónde pueden llegar con su exceso de información para que sean aceptables dentro de una cultura? o como diría Sontag, para no herirnos con su *shot*. En este proyecto se presentaba un video desenfocado de un acto sexual que nos hacía cuestionarnos constantemente los límites de la permisividad de los diferentes grupos sociales con respecto a la aceptación de las imágenes sexualizadas. Cada cultura impone esos límites y decide lo que puede herir la sensibilidad, o no; sin olvidar que todo es mutable y volátil. Y es en ese territorio difuso donde se deben situar los artistas para desvelar, mover, romper y, a su vez, crear nuevas realidades que cuestionen el orden establecido y nos ofrezcan numerosas variables de lo cotidiano.

Espero que estas residencias del MUA hayan sido para los residentes, además de un aliado económico para sus carreras, y una línea más en sus currículums, una experiencia vital que durante un breve intervalo de tiempo haya despertado, o avivado, un espíritu creativo crítico y comprometido con la actividad artística ya que tienen en sus manos el poder de las imágenes y, por tanto, la capacidad de enriquecer, transformar e incluso cambiar el mundo y convertirlo en un lugar más accesible, justo y solidario.

Gracias por vuestro trabajo.

8

RESIDENCIES FOR ARTISTIC CREATION AND RESEARCH

BERNABÉ GÓMEZ MORENO
COORDINATION

The power of images

A residency programme provides a good opportunity to reflect on and discuss artistic ideas and proposals, comparing the lines of research of each of these artists, most of whom work alone in their studios. Showing, debating, correcting, reinforcing – those verbs are widely used when several artists meet. The University of Alicante Museum offers a space for creation and research where ideas should flow, spark and vanish. And mistakes are essential if we want our research to be productive. For an artist, a mistake triggers an inevitable and necessary reaction. If we are trying to get our project right, if we are aiming for success, it is because we are always looking for something. That's what the residency pro-

gramme is all about: a catalyst for the selected artists to evaluate their own work, encouraging them to give their best. The UA Museum wants to be that catalyst, to provide the technical support required for them to review their projects, their actions, their lines of research, and humbly advise the artists on how their work should be exhibited or on the conceptual approach they should take. For this, artists should be permeable and let themselves go, allowing this experience and the other artists to take their creative process to places they could not even imagine. Maybe I'm asking too much of a residency programme, but I do think that this is the one and only purpose of bringing together and awarding funding

to artists. Perhaps we simply give them some advice, but I'd say this goes well beyond that, because throughout these two weeks the artists engage in and fully assimilate actions to reach a more ambitious objective than initially thought. Two weeks for them to explore, to lose their way and find it again – all in all, as I was saying, to achieve a greater goal, more reliable and farther-reaching, but also more daunting in that the artist should open up new horizons, new prospects. A rhizomatic learning process that shakes everything up, taking the artist through inhospitable lands to reach a new creative paradise.

After eight residency programmes, the UA Museum has proven its steadfast commitment to creating culture and promoting artistic research, the latest artistic creations, education and knowledge transfer. With the programme, the Museum becomes a platform for innovative contemporary art where resident artists can enhance their projects and make them stand the test of time.

In this edition of the programme, photographic images have taken centre stage in the Museum's Sempere hall. In truth, we live in an age of images, with more visual stimuli than ever before. Art mirrors reality, and therefore this exhibition had to reflect that fact. That's

why this text is titled "The power of images", highlighting its magical, seductive and creative powers. "All such talismanic uses of photographs express a feeling both sentimental and implicitly magical: they are attempts to contact or lay claim to another reality."¹ This power broadens the scope of and opens the door to new realities or parallel universes, such as in **Cristina Bartual's** *Sumergirse en el espejo*. Like Lewis Carroll in *Alice in Wonderland*, the artist, in a mostly photographic installation, lures us into the fascinating world of images, where nothing is what it seems and everything is a constant illusion. Discovering new realities through macro photography, reviewing mistakes, embracing the appeal of the unknown, looking for new perspectives through framing, reflections or defocusing effects – that's what the Valencian artist has to offer. Her project turns the act of *shooting*, in Sontag's words, into an act of creation, a creator that tries to find new imaginaries and look at the world around us with new, more insightful eyes. In that aspect, it is not unlike **Pablo Sandoval's** *Naturalezas insólitas*, concerned with the construction and perception of reality. Sandoval's interdisciplinary installation explores the power of language to shape our perception of things and create new realities, using im-

¹ Sontag, Susan. *On Photography*. RosettaBooks, 2005 [1973]

ages, videos and sculptures to allude to the almost magical power of words to change the world. A screen displaying only text, constructing its own imagery by means of words. In the installation we can see numerous images of mythological beings or fictitious elements to demonstrate how those who build narratives can modify our fragile and changing perception of reality at will. The artist also makes use of artificial intelligence as a tool to create new beings that pop up at random, focusing on the futility of images and their loss of credibility. A metaphysical power of images that, like the moral of a story, can be used for corrupt purposes, seeking to manipulate and strengthen certain perspectives of reality. Mythological beings are now ever present, as we have words as well as images to illustrate those narratives.

But we shouldn't be so gloomy, as images can also shine a light on perspectives that were hidden or ignored, whether due to lack of knowledge or disinformation. *Rabasa: An Imaginary Map of a Useless Territory*, by **David Mocha**, is precisely about that, using photography to reveal a little-known area on the outskirts of Alicante, Rabasa. A lifeless space, a no-place, the artist wishes to focus on because of the emotions and experiences associated with it. A dreamlike, lunar landscape

with signs of human presence, inviting us to look inside the Earth to reconnect with our most primal instincts. The installation consists of a structure in the middle of the room, where lots of photographs of different sizes and places show multiple perspectives of an, in principle, inhospitable area with no redeeming factors. The photographs act as windows or, more precisely, as peepholes – there is always something attractive in secret observation.

Surely, sometimes we just need to look at things from a different angle. And photography is ideally suited for that, as evidenced in *Origen*, by **Fernando Bayona**, in which this art form allows him to investigate the emergence of symbolic, and therefore creative, thought in human beings. The starting point for the project is the recent finding of cave paintings in Málaga province's Cueva de Ardales, dating back to over 65,000 years ago. The artist has created a complex and ambitious multidisciplinary project that focuses on these hard-to-reach paintings, connecting them with the creative instinct from its origin to the present day. His project also puts forward a new way to make an impact on exhibition venues through images. A hybrid, expanded conception of contemporary creation, blurring the boundaries between art forms and the processes employed in each of them,

bringing them closer to the viewer. Here he uses rocks, iron, large-sized prints and glass, clearly alluding to the screens of electronic devices – like cave walls thousands of years ago, screens now provide a medium we can alter with our hands. These devices may also be seen as some sort of cave, shelter or prison, similar to the one referred to in the allegory of the cave. Through this exercise in epistemological questioning, Plato argued for the importance of education and human knowledge as tools to differentiate between fact and fiction.

Thus, this once again proves that artistic research is a source of social and human knowledge and development. The last project, **Andrea Corrales'** *Metodologías críticas de investigación #2 contraintimidades visuales y realidades especulativas*, is exactly that: a research study the results of which are disseminated through an exhibition. As part of the project, sex workers have been interviewed to analyse and question the creation of sexualised contents and the state of the sex industry. Abuse, commodification, rights, freedoms – these and other issues are integral to social and identity construction, and the artist examines them through the visualisation of data. However, the project is primarily concerned with the extent to which an image can be ac-

cepted within a social ecosystem in order to preserve its balance. As we have seen, images have an immense power, but are there limits to their acceptability within a culture? Or, as Sontag would put it, so as not to hurt us with her shot. The project also included an out-of-focus video of a sexual act, making us constantly question the limits within which sexualised images are accepted by each social group. All cultures have their own limits – not set in stone, of course – as to what is acceptable or not. And artists must inhabit that area of uncertainty to reveal, alter, break away from and create new realities, allowing us to challenge the status quo and explore numerous dimensions of everyday life.

I'd like to think that, for the participating artists, this residency programme was not just a financial incentive or a new line they could add to their CVs, but also an experience that, even if just for a few weeks, awakened or encouraged their creative and critical spirit, their commitment to art. After all, they have been gifted with the power of images – the power to improve, transform, even change the world, so it can become a more accessible, fairer and more caring place.

Thank you for your work.

8

CRIS BARTUAL
FERNANDO BAYONA
ANDREA CORRALES
DAVID MOCHA
PABLO SANDOVAL

12.09.2022 / 23.09.2022. MUA

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Metodologías críticas de investigación #2 contra-intimidaciones visuales y realidades especulativas.

En el marco del Máster de Cultura de la Universidad de Alicante, se organiza este curso de investigación crítica y metodológica en la primavera del 2022. El objetivo es proporcionar a los estudiantes una formación crítica y metodológica en la investigación crítica y metodológica.

El contenido de este curso de investigación crítica y metodológica en la primavera del 2022 se centrará en la producción de investigación crítica y metodológica en la primavera del 2022. El curso se centrará en la producción de investigación crítica y metodológica en la primavera del 2022.

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

Small text label below the photograph, possibly a title or description.

Small text label on the table, possibly a title or description.

**INAUGURACIÓ
INAUGURACIÓN
OPENING**

23/09/2022. 19H. SALA SEMPERE

**EXPOSICIÓ
EXPOSICIÓN
EXHIBITION**

23/09/2022 - 27/11/2022. SALA SEMPERE

8

**RESI-
DÈN-
CIES**

DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA

MUA. 2022

Cris Bartual
Fernando Bayona
Andrea Corrales
David Mocha
Pablo Sandoval

100

8

RESI-
DÈN-
CIES

DE CREACIÓ I
INVESTIGACIÓ
ARTÍSTICA

MUA. 2022

Cris Barriol
Fernando Bozoma
David Macho
Pablo Sanjaume

CRIS BARTUAL

Sumergirse en un espejo

Submergir-se en un espill

Cris Bartual
(València, 1996)

Cris Bartual treballa a partir de la fotografia per a traslladar-la a una dimensió tàctil i física des de la qual explorar formes alternatives de representar la realitat. El projecte presentat en aquesta residència té per títol “Submergir-se en un espill” i ens hi planteja la possibilitat d’habitar les imatges, de viatjar al seu interior per a revelar nous llocs. En el seu procés de treball, experimenta mitjançant aparells com càmeres o escàners, amb els quals rastreja

Sumergirse en un espejo

Cris Bartual
(Valencia, 1996)

Cris Bartual trabaja a partir de la fotografía para trasladarla a una dimensión táctil y física desde la que explorar formas alternativas de representar la realidad. El proyecto presentado en esta residencia tiene por título “Sumergirse en un espejo”, en él nos plantea la posibilidad de habitar las imágenes, de viajar a su interior para desvelar nuevos lugares. En su proceso de trabajo experimenta mediante aparatos como cámaras o escáneres, donde rastrea los espacios cercanos

Sumergirse en un espejo

Cris Bartual
(Valencia, 1996)

Cris Bartual adds a tactile and physical dimension to photography in order to explore alternative ways of representing reality. Her project for this residency programme, titled “Sumergirse en un espejo”, invites us to inhabit images, to plunge into them and discover new places. In her working process, she experiments with cameras, scanners or other devices, looking closely at her surroundings to create new visual realities, making the most of the technological failures of her

els espais pròxims del seu entorn amb la intenció de generar noves realitats visuals, ja siga a partir de fallades tecnològiques dels instruments amb què treballa, o bé amb les troballes mateixes del procés creatiu. La fotografia va nàixer fa 200 anys com un mitjà de representació de la realitat, però avui dia és capaç de generar múltiples realitats. "Submergir-se en un espill" explora la importància que té l'aparell tecnològic a l'hora de representar, de contar el que no som capaços de veure, perquè cada cosa que observem amaga nous llenguatges. El mateix títol del projecte ens enuncia la incògnita de l'íntangible: travessar un espill és com travessar una imatge impresa o projectada en una pantalla, és veure el que hi ha al darrere per a trobar una nova forma de representació del que ja coneixem.

crisbartual.tumblr.com
@crisbartual

de su entorno con la intención de generar nuevas realidades visuales ya sea a partir de fallos tecnológicos de los instrumentos con los que trabaja o bien con los propios hallazgos del proceso creativo. La fotografía nació hace 200 años como un medio de representación de la realidad, pero hoy en día la fotografía es capaz de generar múltiples realidades. "Sumergirse en un espejo" explora la importancia que tiene el aparato tecnológico a la hora de representar, de contar lo que no somos capaces de ver, porque cada cosa que observamos esconde nuevos lenguajes. El propio título del proyecto nos enuncia la incógnita de lo intangible, atravesar un espejo es como atravesar una imagen impresa o proyectada en una pantalla, es ver lo que hay detrás de ella para encontrar una nueva forma de representación de lo que ya conocemos.

crisbartual.tumblr.com
@crisbartual

equipment or of her findings during the creative process. Photography emerged 200 years ago as a way of representing reality, but nowadays it can give rise to multiple realities. "Sumergirse en un espejo" addresses the importance of technological equipment when it comes to representing or providing an account of what we cannot see, because everything we observe conceals new languages. The project's title (meaning "Diving into a mirror") refers to the mystery of the intangible. Diving into a mirror is like going through a printed image or one projected on a screen, to see behind it and find another way of representing what we already know.

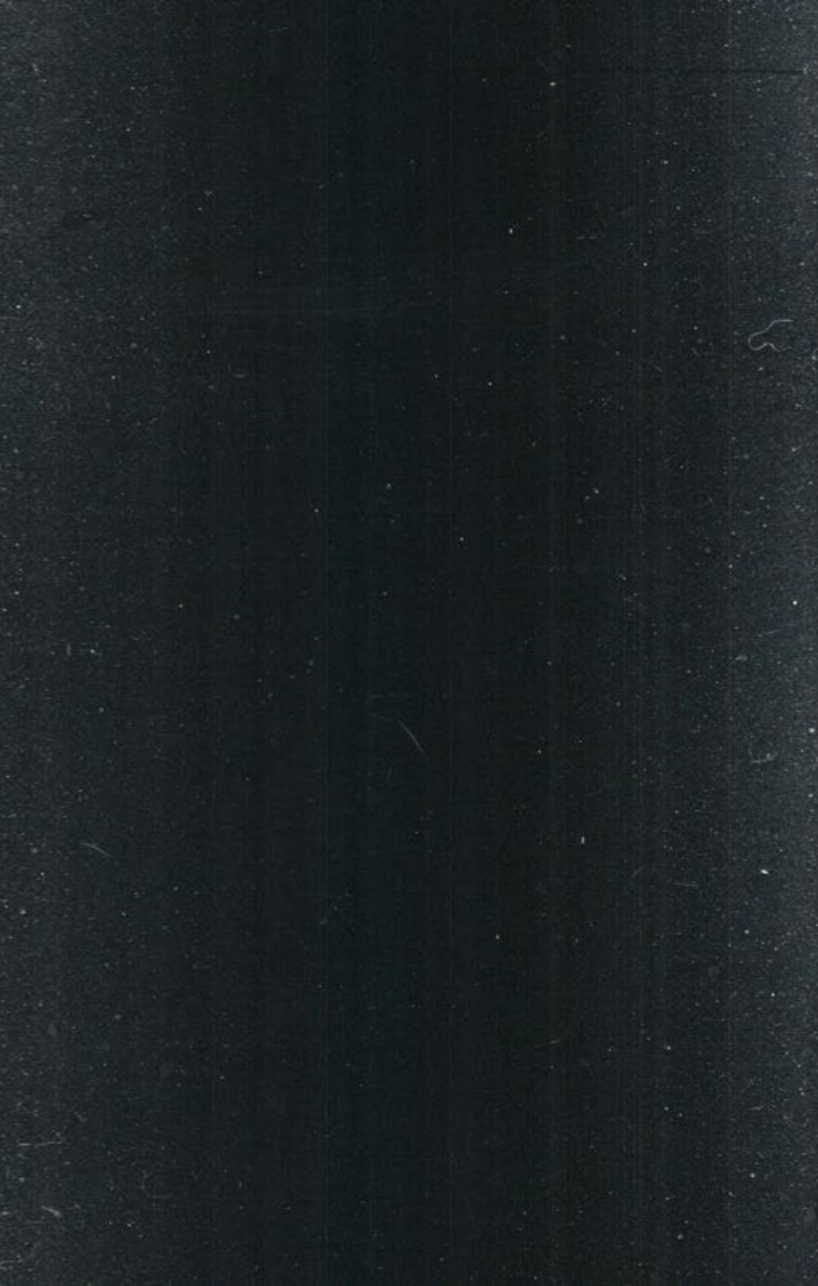
crisbartual.tumblr.com
@crisbartual

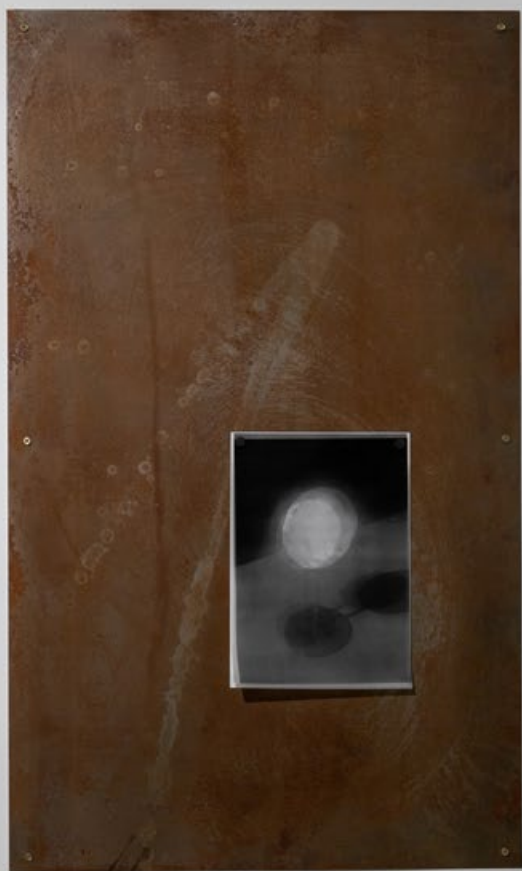
ARTS & CRAFTS
COURT

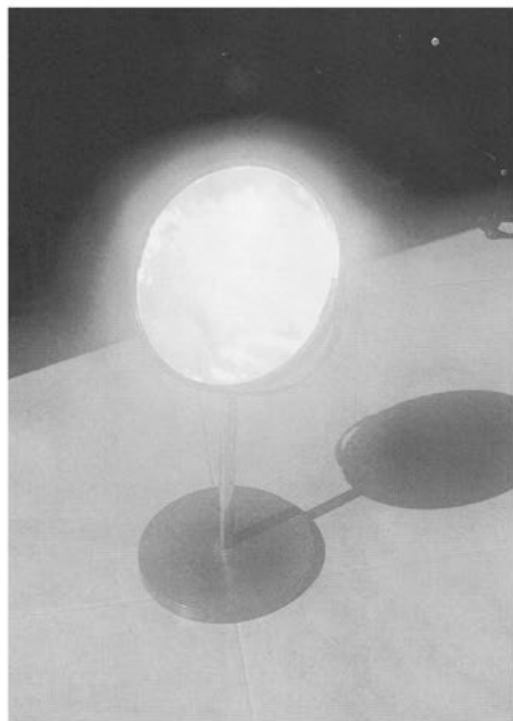

FERNANDO BAYONA

Origen

Origen

Fernando Bayona

(Aldeahermosa de Montizón, Jaén, 1980)

La sèrie fotogràfica *Origen* indaga en la importància que ha tingut la mà en el procés evolutiu de l'home modern. No sols en el pla anatòmic, sinó també conceptual, això és, la relació directa que té el sorgiment del "pensament simbòlic" en l'evolució cerebral i, per extensió, en la producció artística. El projecte documenta els espais on es van dur a terme les primeres manifestacions, el context que les empara, els materials i les eines usades, així com el resultat formal plàstic (pintures i gravats presents a les parets de coves i abrics rupestres).

Origen

Fernando Bayona

(Aldeahermosa de Montizón, Jaén, 1980)

La serie fotogràfica *Origen* indaga en la importància que ha tenido la mano en el proceso evolutivo del hombre moderno. No solo en el plano anatómico, sino también conceptual, esto es, la relación directa que tiene con el surgimiento del "pensamiento simbólico" en su evolución cerebral, y por extensión, su producción artística. El proyecto documenta los espacios donde fueron llevadas a cabo estas primeras manifestaciones, el contexto que las ampara, los materiales y herramientas usadas, así como el resultado formal plástico (pinturas y grabados presentes en las paredes de cuevas y abrigos rupestres).

Origen

Fernando Bayona

(Aldeahermosa de Montizón, Jaén, 1980)

The *Origen* photographic series revolves around the importance of hands in the evolutionary process of the modern human being, in both anatomical and conceptual terms – i.e. their direct relationship with the emergence of "symbolic thought" as our brain evolved and, by extension, with our artistic production. The project documents the spaces where these first examples of symbolic thought took place, their context, the materials and tools employed and the resulting works of plastic art (paintings and engravings on the walls of caves and shelters).

En una primera fase, el projecte se centra en les tres coves localitzades a la província de Màlaga (cova d'Ardales, del Tesoro i Nerja) on s'acumulen més desenes de pintures i gravats, realitzats al llarg de més de 65.000 anys. Cap no altera, modifica o se superposa a una altra realitzada anteriorment, la qual cosa eleva aquest espai a la categoria de primitiu museu visitat per diferents generacions de neandertals i, posteriorment, *sapiens*.

Les fotografies de la sèrie tracten de concentrar en imatges milers d'anys d'evolució i coneixement humà. Parets rocoses formades per sílex, el mateix material amb el qual està constituït el pedrenyal amb què es desenvolupen les primeres indústries lítiques (tecnologia punta de l'època), però també la base dels microxips en què es basen totes les noves tecnologies associades a l'humà contemporani. La utilització de la mà, tant per a dibuixar, com per a la fabricació d'indústria lítica o usar la pantalla tàctil dels nostres telèfons intel·ligents com a nexa d'unió.

fernandobayona.com
@fernandobayona

En una primera fase el proyecto se centra en 3 cuevas localizadas en la provincia de Málaga (Cueva de Ardales, del Tesoro y Nerja) donde se acumulan más decenas de pinturas y grabados, realizados a lo largo más de 65.000 años. Ninguna de ellas altera, modifica o se superpone a otra realizada anteriormente, lo que eleva este espacio a un primitivo museo visitado por diferentes generaciones de Neandertales, y posteriormente, *Sapiens*.

Las fotografías de la serie tratan de concentrar en imágenes miles de años de evolución y conocimiento humano. Paredes rocosas formadas por sílex, mismo material del que está constituido el pedernal con el que se desarrollan las primeras industrias líticas (tecnología punta de la época), pero también la base de los microchips en los que se basan todas las nuevas tecnologías asociadas al humano contemporáneo. La utilización de la mano, ya sea para dibujar, como para la fabricación de industria lítica o el uso de la pantalla táctil de nuestros smartphones como nexo de unión.

fernandobayona.com
@fernandobayona

The first stage of the project focuses on three caves in Málaga province (Cueva de Ardales, Cueva del Tesoro and Nerja), containing dozens of paintings and engravings made over the course of more than 65,000 years. None of these works alters, modifies or covers a previous one; this space can thus be described as a primitive museum visited by different generations of Neanderthals and, later on, Homo Sapiens.

The photographs in the series provide a visual summary of millennia of human evolution and knowledge. The walls are of flint, the material on which the development of the first lithic industries (the state-of-the-art technology of the time) was based, but also used for making the microchips required for all contemporary technologies. Drawing, making lithic tools or tapping the screen of our smartphone – we need to use our hands to perform any of these actions.

fernandobayona.com
@fernandobayona

Bayona

ANDREA CORRALES

Metodologías críticas de investigación #2 contraintimidades visuales y realidades especulativas

Metodologies crítiques d'investigació #2 contraintimitats visuals i realitats especulatives

Andrea Corrales
(Alacant, 1988)

“Metodologies Crítiques #2 contra-intimitats visuals i realitats especulatives” és un projecte d'Andrea Corrales Devesa vinculat a la investigació doctoral “Les imatges des de baix. Infraestructures, materials i corpo-realitats en la producció de pornografia online” (UPV), i aprofundeix de manera interdisciplinària i experimental en universos representacionals possibles, en un context

Metodologías críticas de investigación #2 contraintimidades visuales y realidades especulativas

Andrea Corrales
(Alicante, 1988)

“Metodologías Críticas #2 contra-intimidades visuales y realidades especulativas” es un proyecto de Andrea Corrales Devesa vinculado a la investigación doctoral “Las imágenes desde abajo. Infraestructuras, materiales y corpo-realidades en la producción de pornografía online” (UPV), y profundiza de forma interdisciplinar y experimental con universos

Metodologías críticas de investigación #2 contraintimidades visuales y realidades especulativas

Andrea Corrales
(Alicante, 1988)

“Metodologías Críticas #2 contra-intimidades visuales y realidades especulativas” is a project conducted by Andrea Corrales Devesa in connection with her doctoral research “Las imágenes desde abajo. Infraestructuras, materiales y corpo-realidades en la producción de pornografía online” (“Images from the bottom up. Infrastructures, materials and corpo-realities

material ara com ara inexistent. De manera temptativa, la proposta es pregunta: com serien les imatges que creen les treballadores si les seues condicions materials foren diferents?, quina és la relació entre món material i món imaginari en la creació d'imatges sexualment explícites en entorns digitals?, com es teixeixen les dimensions materials i simbòliques en la pornografia, si ens centrem en la realitat material de qui hi treballa? A partir de 12 entrevistes a persones de la indústria, el projecte orbita algunes tensions recurrents en el sector altament feminitzat de la creació de contingut explícit en la xarxa, tot atenent les particularitats del col·lectiu relacionades amb els mètodes de recollida d'informació, les cures i la representació basada en tècniques d'opacitat tàctica i consentiment radical.

andrecorrales.art
@a.ndrecorrales

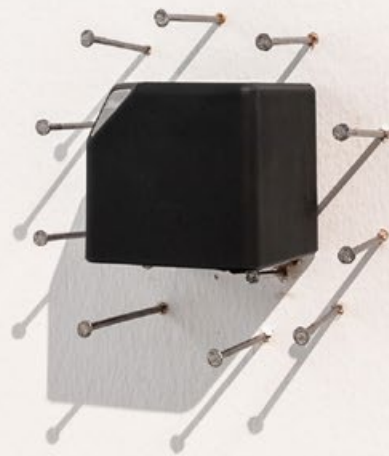
representacionales posibles en un contexto material por ahora inexistente. De forma tentativa, la propuesta se pregunta ¿cómo serían las imágenes que crean aquellas trabajadoras si sus condiciones materiales fueran distintas? ¿cuál es la relación entre mundo material y mundo imaginario en la creación de imágenes sexualmente explícitas en entornos digitales? ¿cómo se tejen las dimensiones materiales y simbólicas en la pornografía, si nos centramos en la realidad material de sus trabajadorxs? A partir de la realización de 12 entrevistas a trabajadorxs de la industria, el proyecto orbita algunas tensiones recurrentes en el sector altamente feminizado de la creación de contenido explícito en la red, atendiendo a las particularidades del colectivo en lo relativo a los métodos de recolección de información, cuidados y representación basada en técnicas de opacidad táctica y consentimiento radical.

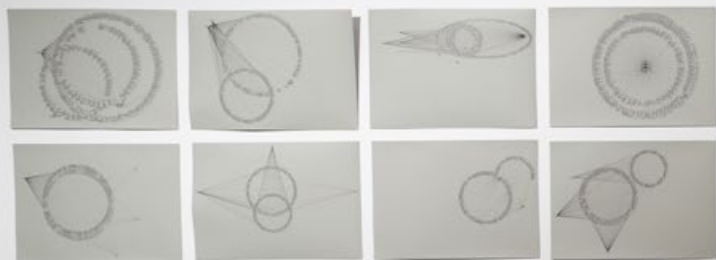
andrecorrales.art
@a.ndrecorrales

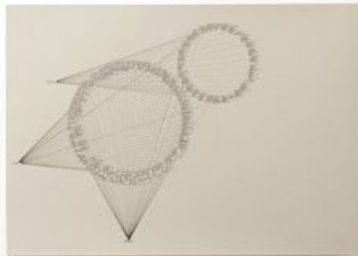
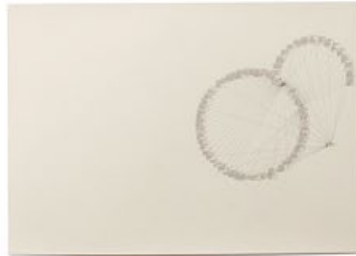
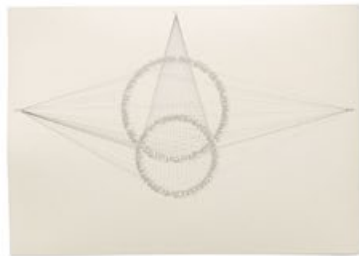
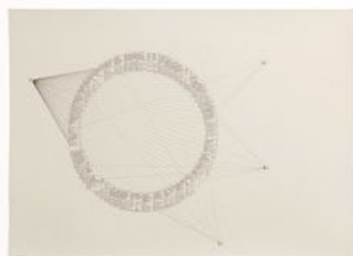
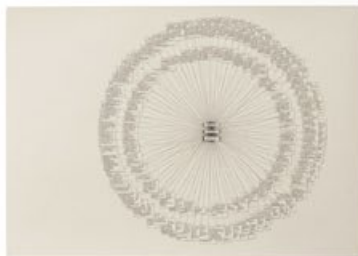
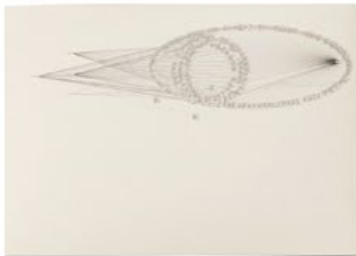
in the production of online pornography”) (UPV), an interdisciplinary and experimental analysis of possible representational universes in a material context that does not yet exist. The artist tentatively asks the following questions: What would the images created by those female workers look like if their material conditions were different? What is the relationship between the material and imaginary worlds in the creation of sexually explicit images in digital environments? How do the material and symbolic dimensions intertwine in pornography, if we focus on the material reality of these workers? Twelve workers in this industry have been interviewed to examine recurring tensions in the female-dominated sector of explicit online content creation, considering its particularities in relation to information collection methods, care and representation based on techniques involving tactical opacity and radical knowledge.

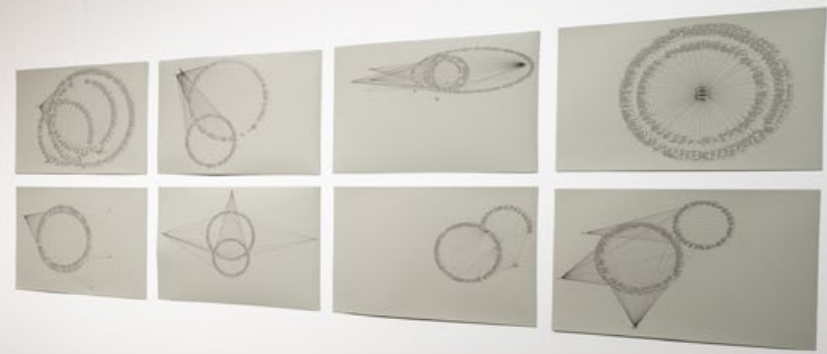
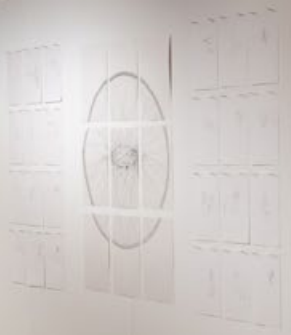
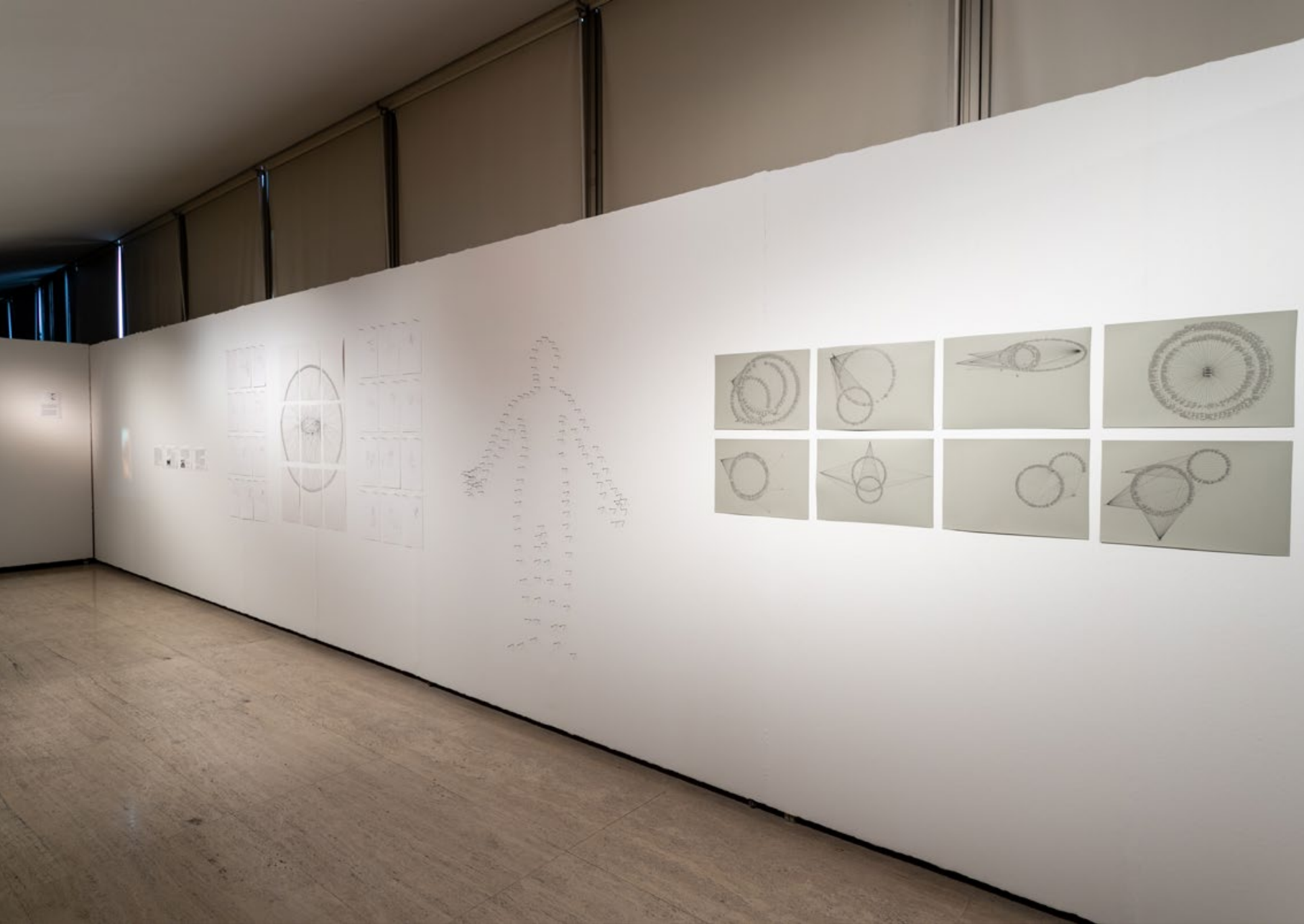
andrecorrales.art
@a.ndrecorrales

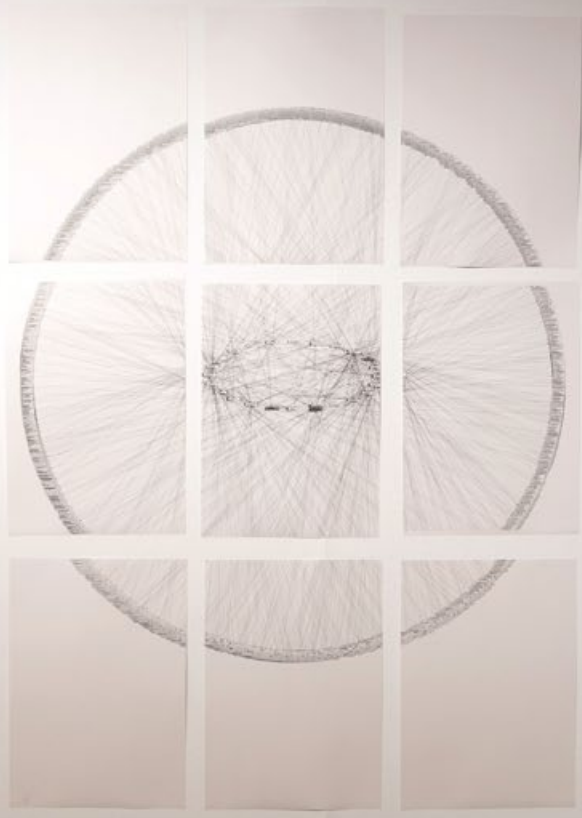

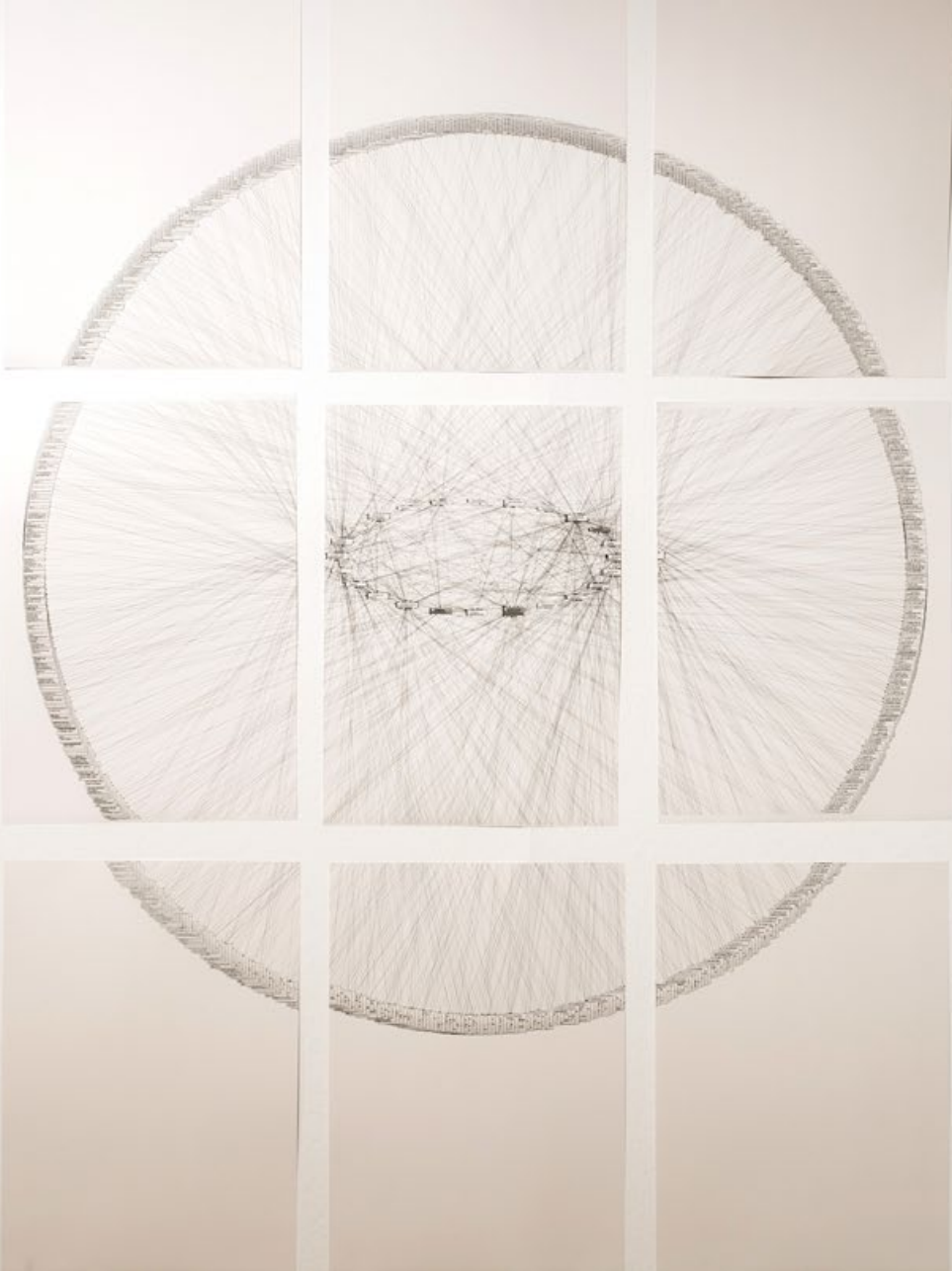
11 11

11 11

11 11

11

11

11

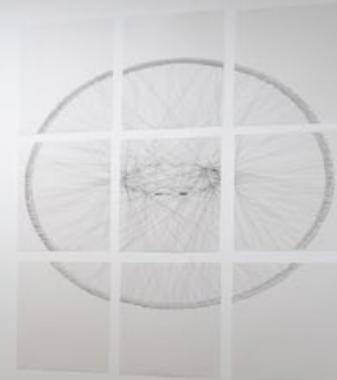

**METODOLOGÍAS CRÍTICAS
DE INVESTIGACIÓN #2
CONTRAINFORMIDADES VISUALES
Y REALIDADES ESPECULATIVAS**
Andrea Corrales

1000 00

1000 00

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

73

74

75

76

77

78

79

80

81

82

83

84

85

86

87

88

89

90

91

92

93

94

95

96

97

98

99

100

DAVID MOCHA

Rabasa: An Imaginary Map of a Useless Territory

Rabasa: An Imaginary Map of a Useless Territory

David Mocha
(Reus, 1982)

Rabassa és un territori inhòspit d'extrema aridesa situat als marges de la ciutat d'Alacant, un paisatge residual d'aspecte aspre i decadent que coexisteix en un delicat equilibri amb la ciutat i que funciona al marge de les dinàmiques urbanes. Rabassa està en les antípodes de ser l'ideal utòpic de paisatge que habita en el nostre imaginari cultural i, no obstant això, les seues peculiars característiques fan d'aquest lloc un territori

Rabasa: An Imaginary Map of a Useless Territory

David Mocha
(Reus, 1982)

Rabasa es un territorio inhóspito de extrema aridez situado en los márgenes de la ciudad de Alicante, un paisaje residual de aspecto áspero y decadente que coexiste en un delicado equilibrio con la ciudad y que funciona al margen de las dinámicas urbanas. Rabasa está en las antípodas de ser el ideal utópico de paisaje que habita en nuestro imaginario cultural, sin embargo, sus peculiares características hacen de este

Rabasa: An Imaginary Map of a Useless Territory

David Mocha
(Reus, 1982)

Rabasa is an inhospitable, extremely arid area on the outskirts of Alicante, a residual, degraded landscape that coexists in a delicate balance with the city, excluded from its urban dynamics. Rabasa is the opposite of our cultural ideal of utopian landscape, but its unique characteristics make it resistant to progress. The antisocial desire of isolating ourselves from the rest of the world, from the present, turn it into an alternative place

de resistència al progrés, on el desig antisocial d'apartar-se del món i fugir del present el converteixen en un espai alternatiu per a habitar la ciutat, o més aviat, per a escapar-ne.

Caminar per aquests paratge ens obliga a allunyar-nos dels cànons de bellesa comunament acceptats i descobrir en aquests paisatges que una altra estètica és possible. Habitar aquests paisatges és abraçar l'absència, la precarietat, l'ascetisme, el *menys* en detriment del *més*. Es tracta de posicionar-se a l'altre costat, al marge, per a mirar des de fora. Explorar el paisatge periurbà és, en cert sentit, una manera de reprendre el temps lent o, per què no, la seua absència; un posicionament a contracorrent de les maneres d'habitar la ciutat, una fugida del virtual cap al material, on l'experiència sensorial del paisatge ens permet una altra experiència del territori i de nosaltres mateixos.

**davidmocha.com
 @david_mocha**

lugar un territorio de resistencia al progreso, donde el deseo antisocial de apartarse del mundo y huir del presente lo convierten en un lugar alternativo para habitar la ciudad, o más bien, para escapar de ella.

Caminar estos lugares obliga a alejarnos de los cánones de belleza comúnmente aceptados y descubrir en estos paisajes que otra estética es posible. Habitar estos paisajes es abrazar la ausencia, la precariedad, el ascetismo, el *menos* en detrimento del *más*. Se trata de posicionarse al otro lado, en el margen, para mirar desde afuera. Explorar el paisaje periurbano es, en cierto sentido, un retomar el tiempo lento, o por qué no, su ausencia, un posicionamiento a contracorriente de los modos de habitar la ciudad, una huida de lo virtual hacia lo material, donde la experiencia sensorial del paisaje nos permite otra experiencia del territorio y de nosotros mismos.

**davidmocha.com
 @david_mocha**

where to inhabit – or rather escape from – the city.

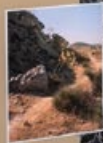
Wandering through these landscapes forces us to look beyond widely accepted beauty standards and discover that other aesthetic notions are possible. By inhabiting these places, we embrace absence, precariousness, asceticism, scarcity instead of abundance. We position ourselves at the margins and look from the outside. In a certain way, exploring the peri-urban landscape means returning to an era in which time flowed more slowly or did not flow at all – we refuse to live in the city in the way everyone else does, choosing the material over the virtual world. The sensory experience of the landscape allows us to perceive it, and to perceive ourselves, differently.

**davidmocha.com
 @david_mocha**

BARBADA: AN IMAGINARY MAP
OF A USELESS TERRITORY
David Mach

**RABASA: AN IMAGINARY MAP
OF A USELESS TERRITORY**
David Mocha

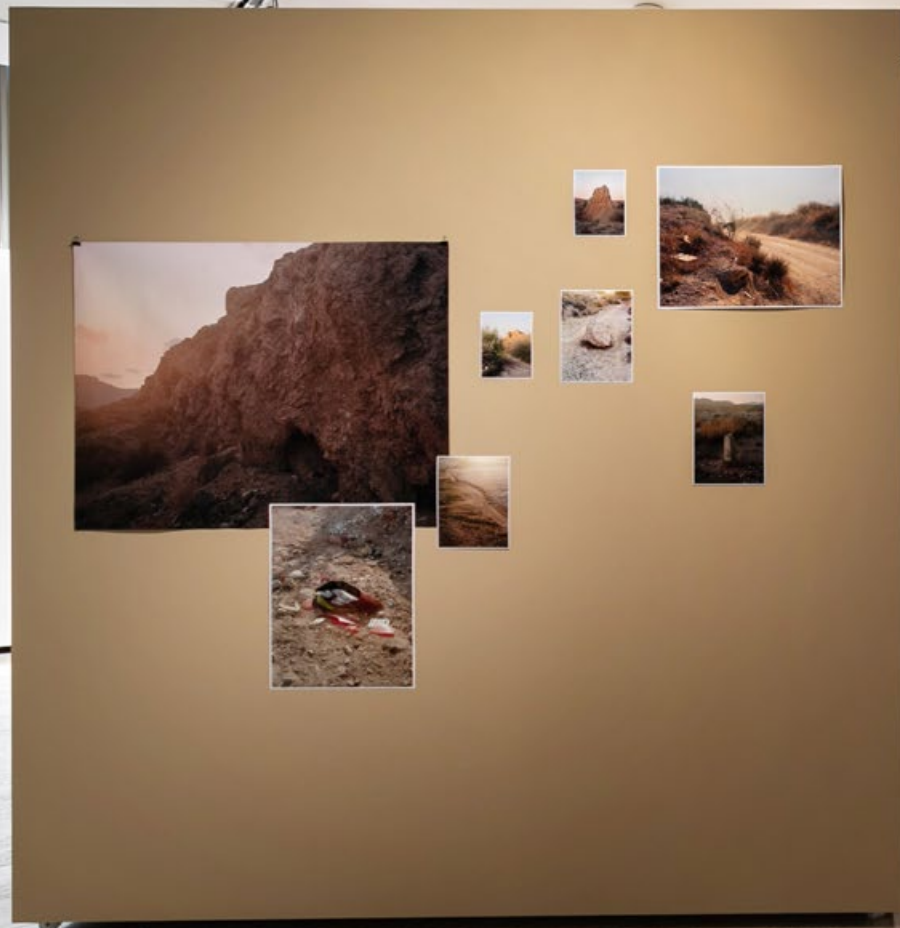

**RAMADA: AN IMAGINARY MAP
OF A USELESS TERRITORY**
David Mervin

PABLO SANDOVAL

Naturalezas insólitas

Naturaleses insòlites

Pablo Sandoval
(Múrcia, 1993)

L'últim edèn naix de l'atracció pel rar i el meravellós, que va ser una de les pedres angulars de l'afany científic promogudes des del Renaixement i va despertar en els homes i dones l'espurna pel col·leccionisme. Però també indaga en la construcció d'aquest concepte a partir de les ciències naturals, documentals, de les grans expedicions i de com el llenguatge articula la nostra percepció de les coses.

Naturalezas insólitas

Pablo Sandoval
(Murcia, 1993)

El último Edén parte de la atracción por lo raro y lo maravilloso, que fue una de las piedras angulares del afán científico promovidas desde el Renacimiento y que despertó en los hombres y mujeres la chispa por el coleccionismo. Pero también indaga en la construcción de este concepto a partir de las ciencias naturales, documentales, de las grandes expediciones y de cómo el lenguaje articula la percepción que poseemos de las cosas.

Naturalezas insólitas

Pablo Sandoval
(Murcia, 1993)

El último Edén is concerned with how we feel drawn to the strange and wonderful, which was crucial to the emergence of the scientific spirit in the Renaissance and sparked an interest in collections. The project also investigates how this concept was constructed, with a focus on the natural and documentary sciences, the great expeditions and the way in which language shapes our perception of the world around us.

Aquest projecte pretén indagar en els canals de transmissió pels quals es construeixen tots aquests relats per a resignificar la imatge pròpia, de com es construeixen els mites a partir de les coses que no veiem o intuïm, però també del paper crucial que prenen les col·leccions i els seus dispositius museogràfics a l'hora de construir la història mateixa, verídica o no, de les coses.

Un factor clau per a generar tot aquest imaginari mitològic ha sigut la construcció de criatures fantàstiques a partir d'elements que ja coneixem, com és el cas de la quimera. Recordem també les famoses il·lustracions científiques de les grans expedicions en què només a través de la memòria aconseguien pintar una girafa, animal exòtic, com un gos amb el coll llarg; o també en què un cocodríl dissecat era vist com un temible drac penjat del sostre a les esglésies.

Amb la investigació, es proposa un mural amb diferents canals de transmissió en els quals ha anat treballant: des de vídeo, imatges i dibuixos fins a imatges creades amb intel·ligències artificials.

sandovalpablo.com
@sandovalasecas

Este proyecto pretende indagar en estos canales de transmisión por los cuales se construyen todos estos relatos para la resignificación de la propia imagen, de cómo se construyen los mitos a partir de las cosas que no vemos o intuimos, pero también del papel crucial que toman las colecciones y sus dispositivos museográficos a la hora de construir la propia historia, verídica o no, de las cosas.

Un factor clave para generar todo este imaginario mitológico ha sido la construcción de criaturas fantásticas a partir de elementos que ya conocemos, como es el caso de la quimera. Recordemos también las famosas ilustraciones científicas de las grandes expediciones donde solo a través de la memoria conseguían pintar una jirafa, animal exótico, como un perro con el cuello largo; o también donde un cocodrilo disecado era visto como un temible dragón colgado del techo en las iglesias.

Con la investigación propongo un mural con distintos canales de transmisión en los que he ido trabajando desde vídeo, imágenes, dibujos e incluso utilizando imágenes realizadas con inteligencias artificiales.

sandovalpablo.com
@sandovalasecas

Through this project, I look at the art forms through which all the narratives that give new meanings to our self-image are woven, at how myths take inspiration from what we cannot see or from what we can only sense, but also at the essential role of collections and museums when developing the story (true or fictional) of things.

A key factor in the generation of this mythological universe has been the creation of fantastic creatures by combining previously known elements, as in the case of the chimera. Also noteworthy are the famous scientific illustrations made during the great expeditions, in which exotic giraffes were drawn as long-necked dogs, or in which a stuffed crocodile appeared as a fearsome dragon hanging from the ceiling of a church.

My work consists of a mural comprising a wide range of art forms: videos, images, drawings and even AI-generated images.

sandovalpablo.com
@sandovalasecas

Desconocemos por ahora el tipo de reproducción que tiene, ya que solo hemos descubierto varios ejemplares asociados entre ellos.

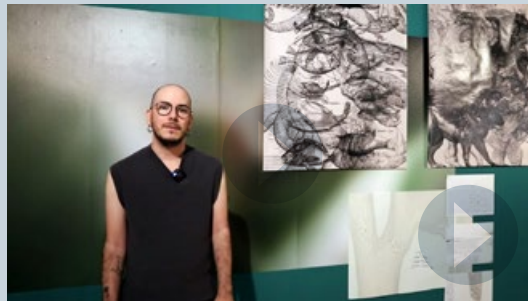

AUDIOVISUAL

MUSEU DE LA UNIVERSITAT D'ALACANT. **MUA. 2022**

Universitat d'Alacant
Universidad de Alicante

